

התורה. ואין כפר אלא אפלו
הלכה אחת. (ועוד רעיא מהימנא).
ובחבור הקדמון לא גלה סוד
באותם פרורים אלא בדרך פשט,
ולא נתן בהם שעור. אבל בארוהו
בעלי המשנה, ששעור של
פרורים פזית לפחות, כל שפן אם
הם בפניצה. שבעלי המשנה
דקדקו עליהם, עד פזית עד
כפיצה לברך עליהם.

ודרך סוד, א"ח - הוא תשעה
פרורים, שלשה לכל פון, שלשה
מן ארבעה - שנים עשר. ד' היא
השלמות, להשלים בה עשרה.
ולהשלים ארבעה, שהם יהוה.
מהם עשרה? אלו יוד"ה א"א וא"ו
ה"א. קוץ של אות ד' מאחד,
שעורה בכזית. י' מהו"ה,
שעורה כפיצה.

היא ד', שלמות המרפכה של
אדם ושלמות של ארבע פנים של
אדם. ומשום זה (במדבר ו) ישא
יהוה פניו אליך. ובארוהו בעלי
המשנה, והרי כתוב (דברים י) אשר
לא ישא פנים. אלא אמר הקדוש
ברוך הוא, ולא אמרתי להם (שם
א) ואכלת ושבעת? והם דקדקו
עליהם, עד פזית או עד כפיצה,
ואיך לא אשא להם פנים! ?
וחכמי המשנה והאמוראים, כל
התלמוד שלהם על סודות התורה
סדרו אותו.

קם הרועה הנאמן, והרים ידיו
לפני הקדוש ברוך הוא ושכנתו,
וכך אמר: קדשא בריך הוא, יהי
רצון שלך לתת לנו מזון שלם,
לתקן אצלך ואצל המלכה
העליונה, עולם הבא, שנאמר
עליו (תהלים כב) פי לה' המלוכה
ומושל בגוים. ולגבי המלכה
השניה שנאמר בה פעם שניה,
(עובדיה א) והיתה לה' המלוכה. לתקן שלחן שלם מכל מעדנים ומכל מאכלים.
ואני מזמן עמך לכל בעלי המשנה, ולבעלי המקרא, ולבעלי התלמוד, וכל שפן לבעלי סודות

כפר להם. ולית להם אלא כ"ב אתון דאורייתא. ולית
כפר, אלא אפלו הלכה אחת. (ועוד רעיא מהימנא).

ובחבורא קדמאה, לא גלי רזא באלין פרורין, אלא
בארה פשט, ולא יהיב בהון שיעורא. אבל
אוקמוה מארי מתניתין, דשיעורא דפירורין פזית לפחות,
כל שפן אי אינון כפיצה. דמארי מתניתין דקדקו עליהו,
עד פזית עד כפיצה לברכא עליהו.

וארח רזא, א"ח הוא ט' פרורין, שלש לכל סטר, תלת
מן ד', תרין עשר. רביעית איהו שלימו, לאשלקמא
ביה עשר. ולאשלקמא ד', דאינון יהוה. מאי עשר. אינון:
יו"ד ה"א וא"ו ה"א. קוצא דאת ד' מן אחד, שיעורא
כזית. י' מן יהוה, שיעורא דיליה כפיצה.

איהו ד', שלימו דמרפכתא דאדם, ושלימו דארבע אנפין
דאדם. ובגין דא, (במדבר ו) ישא יהוה פניו אליך.
ואוקמוה מארי מתניתין, והכתיב (דברים י) אשר לא ישא
פנים. אלא אמר הקדוש ברוך הוא, ולא אמרתי להם
(דברים יא) ואכלת ושבעת, והם דקדקו עליהם, עד פזית
או עד כפיצה, ואיך לא אשא להם פנים. ורבנן דמתניתין
ואמוראין, כל תלמודא דלהון, על רזין דאורייתא סדרו
ליה.

קם רעיא מהימנא, וסליק ידוי קמי קדשא בריך הוא
ושכנתיה, ואמר הכי, קדשא בריך הוא יהא רענא
דילך, למיהב לון מזונא שלימתא, לתקנא לגבך, ולגבי
מטרוניתא עלאה עלמא דאתי, דאתמר עלה, (תהלים כב)
פי ליי המלוכה ומושל בגוים. ולגבי מטרוניתא תננינא,
דאתמר בה זמנא תננינא, (עובדיה א) והיתה ליי המלוכה.
לתקנא פתורא שלימתא, מכל עדונין, ומכל מאכלין.

ואנא מזמן עמך, לכל מארי מתניתין, ולמארי מקרא,
ולמארי תלמוד, וכל שפן למארי סתרי תורה דילך,

(עובדיה א) והיתה לה' המלוכה. לתקן שלחן שלם מכל מעדנים ומכל מאכלים.
ואני מזמן עמך לכל בעלי המשנה, ולבעלי המקרא, ולבעלי התלמוד, וכל שפן לבעלי סודות